

И беше тоа многу одамна
Во земја исконска и мила.
Ден денес да се пишува, да се твори,
Да се пее, но доволно не е.
И беше тоа многу одамна
Кога браќа и сестри Македонци заедно биле
Земја библиска, земја Александрова
твоите чеда далеку се сега
копнеат и тажат за огништа стари.
Со векови народот поробен беше
Туѓинци газеја, грабеја, измачуваа
Јазик и име негираа
Она што е твое нивно било
Од мајчини раце деца отргнати
Во виорот на војните далеку прогонети
Децата, боси и гладни се држат цврсто за рака
трчаат во ноќи црни, итаат некаде во далечен
непознат за нив свет
О каква ли мака!
Зар имаше некој солза што не пушти
Зар имаше надеж дека пак ќе се вратат?
Нивните мајки останаа да патат,
Родното огниште празно и пусто
Мачна историја пише и чека
Еден ден неправди да снема
Ден кога она што е нивно твое ќе биде!
Ден кога сите заедно ќе бидат
И наместо солзи, радост ќе блика

Земјата родна, назад ве вика!

Гордана Димовска

Гордана Димовска